

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613212070
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6613212070.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa S.. T. N., narodeného XX. XX. XXXX, bytom Q., M. W. XX, občana SR, proti odporcom 1/ C. J., narodeného XX. XX. XXXX, bytom Q., N. 9, občanovi SR, 2/ S. J., narodenej XX. XX. XXXX, bytom Q., Z. XX, občianke SR, 3/ C. X., narodenej XX. XX. XXXX, bytom Q., Z. XX, občianke SR, 4/ K. J., narodeného XX. XX. XXXX, bytom Q., N. X, občanovi SR, odporcovia 1/ až 4/ zastúpení Advokátskou kanceláriou TAGAJ, s. r. o., so sídlom Badín, SNP 38, 5/ S. J., narodenej XX. XX. XXXX, bytom Q., Z. XX, občianke SR 6/ N. J., narodenej XX. XX. XXXX, bytom Q., Z. XX, občianke SR, o uloženie povinnosti strpieť výkon exekúcie predajom nehnuteľností, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/64/2013-81 zo dňa 30. septembra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd späťvzatie návrhu voči odporcom 2/ až 4/ a čiastočné späťvzatie návrhu voči odporcovi 1/ n e p r i p ú š ť a .

Krajský súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu voči odporcom 5/ a 6/, rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zamietol návrh voči odporcom 5/ a 6/ z r u š u j e a konanie v tomto rozsahu zastavuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh voči odporcom 1/ až 4/ zamietol a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ j e p o v i n n ý nahradiť odporcom 1/ až 4/ trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov ich právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 156,52 € k rukám ich právneho zástupcu, Advokátskej kancelárii Tagaj, s. r. o., do troch dní.

Náhrada trov odvolacieho konania sa odporcom 5/ a 6/ nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcom 1/ až 6/ strpieť výkon exekúcie vedenej na návrh navrhovateľa, ako oprávneného, na Exekútorskou úrade JUDr. Jany Debnárovej, súdnej exekútorke, v exekučnom konaní sp. zn. EX 1513/2010 a Exekútorskou úrade JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., súdneho exekútora, pod sp.zn. EX 210/2012 predajom nehnuteľností z toho titulu, že má voči odporcovi 1/ na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12C/50/2010 - 65 zo dňa 22. 06. 2010 voči odporcovi 1/ vykonateľnú pohľadávku v sume 4.696 € a na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Lučenec č. k. 6Ro/426/2011-26 zo dňa 12. 12. 2011 v sume 25.470, 06 €, pričom odporca 1/ svoje nehnuteľnosti previedol darovacou zmluvou zo dňa 25.

02. 1999 na svoju manželku a deti, ktorá zmluva podľa tvrdenia navrhovateľa je absolútne neplatná. Povinným vo vyššie uvedených exekučných konaniach je odporca 1/ a súdni exekútori vykonávajú exekúciu vzhľadom na oznámený stav postihnuteľného majetku uskutočnený zrážkami zo mzdy vo výške mesačných splátok v sume 70 €. V dôsledku tejto skutočnosti nastal stav, že výška zostatku vymáhanej pohľadávky pri uvedenom priebehu exekúcie neklesá, ale spolu s príslušenstvom istiny neustále narastá. Výkon súdnych rozhodnutí je účelovo marený v dôsledku fikcie založenej na tvrdeniach odporcu 1/ o nedostatku postihnuteľného majetku. Neplatnosť darovacej zmluvy navrhovateľ namietal z dôvodu existencie dôkazov o použití hrubého nátlaku na vôľu darcu (vo vzťahu k jeho bývalej manželke S. J. a už plnoletej dcére C. X.) a z toho dôvodu, že maloletí obdarovaní neboli pri uzavretí darovacej zmluvy zastúpení kolíznym opatrovníkom, nakoľko jeho podpis na darovacej zmluve nie je uvedený.

Z pripojeného spisu sp. zn. 17C/51/2011 okresný súd zistil, že v predmetnej veci bol podaný návrh navrhovateľom voči odporcom 1/ až 6/ o určenie vlastníctva odporcu 1/ k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnostiam zapísaných v katastrálnom území Lučenec na LV č. XXXX v 3/5-inách, o ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 13. 03. 2012, ktorý v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 6Co/172/2012-71 (správne rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/172/2012-171) zo dňa 13. 09. 2012 nadobudol právoplatnosť 22. 09. 2012. Predmetnými rozsudkami bola žaloba navrhovateľa zamietnutá z dôvodu nepreukázania existencie naliehavého právneho záujmu na navrhovateľom požadovanom určení podľa § 80 písm. c) O. s. p.

Keďže vyššie uvedené exekučné konania sa vedú len voči odporcovi 1/ ako povinnému, okresný súd návrh voči odporcom 2/ až 6/ zamietol, keďže odporcovia v rade 2/ až 6/ nie sú v exekučných konaniach v postavení povinných. Voči odporcovi 1/ okresný súd návrh zamietol, keďže v konaní bolo preukázané, že predmetná nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX v katastrálnom území Q. nie je vo vlastníctve odporcu 1/ ako povinného v exekučných konaniach, táto sa nachádza v podielovom spoluvlastníctve odporcov 2/ až 6/. Zároveň okresný súd poukázal „na nereálnosť vykonateľnosti petitu žalobného návrhu, v dôsledku ktorej sa okresný súd prejudiciálnou otázkou, ktorú žiadal navrhovateľ ohľadom posúdenia platnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy, ktorou odporca 1/ daroval nehnuteľnosti odporcom 2/ až 6/ zo dňa 25. 02. 1999, nezaoberal“.

Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 37 ods. 1 a § 134 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení zmien a doplnkov.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu uvedeného v ust. § 205 ods. 2 písm. c) , keďže súd neúplne zistil skutkový stav veci a z dôvodu uvedeného v ust. § 205 ods. 1 písm. f) O. s. p., keďže rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (doplnenie odvolania zo dňa 18. 11. 2014, ktoré bolo podané taktiež v odvolacej lehote). Namietal procesné vady v postupe súdu, ktoré spočívali v nečinnosti súdu a v nedostatočnej príprave zákonnej sudkyne na prejednanie veci. Ohľadom vecnej nesprávnosti napadnutého rozsudku poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 5/00 „výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa musí považovať za integrálnu časť "súdnej ochrany" v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy, inak záruky, ktoré toto ustanovenie ustanovuje a ktoré v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy ústavy vyjadrujú záujem na ochrane "práva na spravodlivý proces", by stratili svoj dôvod na existenciu v ústave. Právo navrhovateľa na súdnu ochranu tak ako je zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne". Navrhovateľ tvrdil, že nebolo vykonané žiadne dokazovanie, ktorého predmetom by bolo preskúmanie právneho úkonu, ktorého vykonanie viedlo k nezákonnému následku zmeny zápisu vlastníctva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X/ z vlastníctva odporcu v rade 1/ na odporcov v rade 2/ až 6/, a to darovacej zmluvy zo dna 25. 02. 1999. Tvrdil tiež, že zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku svedčiacu v prospech osoby zapísanej na príslušnom liste vlastníctva, ktorá platí len dovtedy, pokiaľ sa nepreukáže opak. V prípade náležitého preskúmania dôvodov a dôkazov označených v podanom návrhu by bol prvostupňový súd dospel k záveru, že pasívna vecná legitímácia odporcu 1/ vyplýva z nepochybniteľnej absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 25. 02. 1999, zatiaľ čo pasívna vecná legitímácia odporcov v rade 2/ až 6/ vyplýva zo skutočnosti, že podľa právneho stavu sa ochrana ich vlastníckych práv opiera o absolútne neplatný právny úkon a nie je teda relevantná. Namietal, že medzi vykonanými dôkazmi nie je úradný spis Okresného úradu v Q. odboru katastrálneho č. V 570 /

99. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorého údaj v katastri nehnuteľností o vlastníkoch nehnuteľností je hodnoverný, ale nie záväzný. Darovaciu zmluvu považoval za neplatnú aj z toho dôvodu, že rozsah predmetu darovania je výslovne vymedzený súpisom nehnuteľností uvedených v čl. III. zmluvy, medzi ktorými nie je uvedená žiadna stavba. Neplatnosť darovania 3/5-ín vlastníctva k pozemkom parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, LV č. XXXX, k. ú. Q. na odporcov v rade 4/, 5/ a 6/ namietal z toho dôvodu, že v čase darovania uvedení odporcovia boli maloleté osoby, ktorých pri uzavretí darovacej zmluvy zastupovala ich matka (odporkyňa 2/ a na zmluve nie je vyznačený podpis kolízneho opatrovníka, ktorý mal pri tomto úkone zastupovať odporcov v rade 4/ až 6/. Ďalej navrhovateľ v odvolaní uvádza, že pokiaľ v § 134 ods. 1 Exekučného poriadku sa používa formulácia „ak sa preukázalo, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného“, tak prvostupňový súd arbitrárne poprel význam ustanovenia § 71 ods. 3 Katastrálneho zákona, ktoré stanovuje, že „údaje katastra, ktorých hodnovernosť je vyvrátená sa nesmú používať“. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Po podaní odvolania navrhovateľ podaním zo dňa 02. 03. 2005 vzal späť návrh na začatie konania voči odporcom v rade 2/ až 6/ a zmenil petit návrhu na začatie konania tak, že žiadal, aby súd vyniesol rozsudok : „Odporca 1/ je povinný strpieť výkon exekúcie vedenej na návrh navrhovateľa ako oprávneného na Exekútorskom úrade JUDr. Jany Debnárovej, súdnej exekútorky, Vansovej 2/, Lučenec v exekučnom konaní sp. zn. EX 1513/2010 a Exekútorskom úrade JUDr. Ing. Jána Gaspera, Phd., súdneho exekútora, K. Mikszátha 268, 979 01 Rimavská Sobota v exekučnom konaní sp. zn. EX 210/2012 predajom spoluvlastníckeho podielu v 3/5-inách na nehnuteľnostiach zapísaných Okresným úradom Q., odborom katastrálnym, na LV č. XXXX pre k. ú. a obec Q. ako pozemky :

CKN parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 311 m²

CKN parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 138 m²

CKN parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 16 m²

CKN parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 4 m²

stavba č. súp. XXXX na CKN parcele č. XXXX/X - rodinný dom".

K odvolaniu navrhovateľa a jeho doplneniu odvolania sa písomne vyjadrili odporcovia 1/ až 4/. Uviedli, že navrhovateľ opätovne uvádza totožné právne a faktické skutočnosti, ako boli uvedené v súdnom konaní a odvolaní vedenom pod sp. zn. 17C/51/2011. Poukázali na ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor. Taktiež poukázali na ust. § 37 ods. 3, prvej vety Exekučného poriadku, v zmysle ktorého ustanovenia proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Z uvedených ustanovení a z ust. § 134 ods. 1 Exekučného poriadku vyplývajú explicitné zákonné náležitosti vykonania exekúcie. V zmysle Exekučného poriadku a zo skutkového stavu tohto, ako aj ostatných súdnych konaní, je nesporným, že odporcovia 2/ až 6/ nie sú v žiadnom vzťahu voči navrhovateľovi. Sú riadnymi a oprávnenými vlastníckymi predmetných nehnuteľností a nie sú a nemôžu byť povinní strpieť výkon exekúcie predajom nehnuteľností. V deklarovanej absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy uviedli, že Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 11Nc/410/1999 zo dňa 22. 03. 1999, ktorým súd schválil vykonaný právny úkon - Darovaciu zmluvu, ktorá trpela právnou vadou, ktorá mala za následok relatívnu neplatnosť právneho úkonu a nie jeho absolútnu neplatnosť. Na základe vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Lučenec došlo ku konvalidácii darovacej zmluvy; ktorá sa od tohto momentu stala riadnym právnym úkonom. Poukázali na zákonnú trojročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku okresného súdu. Namietali, že navrhovateľ odôvodňuje svoj nárok neplatnosťou darovacej

zmluvy, čo by malo za následok, že vlastníkom predmetných nehnuteľností by opätovne

bol odporca 1/, čo je v skutočnosti domáhanie sa tej istej právnej skutočnosti ako určenie

výlučného vlastníctva odporcu 1/ k predmetným nehnuteľnostiam, pričom o tejto otázke bolo už právoplatné rozhodnuté. Podľa ich názoru, aj keby bola darovacia

zmluva súdom vyhlásená za absolútne neplatnú, predmetné nehnuteľnosti uplynutím doby

desiatich rokov od zápisu vkladu v katastri nehnuteľností (zápis ku dňu 28. 03. 1999), t. j.

dňom 28. 03. 2009 ako oprávnení držiteľia vydržali. Rozsudok okresného súdu žiadali ako vecne správny potvrdiť a uplatnili si aj právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré zároveň aj vyčíslili.

Zmenu návrhu navrhovateľ odôvodnil tým, že na základe určovacej žaloby doručenej Okresnému súdu Lučenec dňa 03. 10. 2010 sa domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá dňa 25. 02. 1999 je v časti, ktorou odporca 1/ previedol na odporcov v rade 4/ až 6/ vlastníctvo k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X/X-inách pre k. ú. Q. je v 3/5-inách absolútne neplatná. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/148/2014 rozhodol, že predmetná darovacia zmluva je v časti 3/5-ín, v ktorej odporca 1/ previedol na odporcov v rade 4/ až 6/ zo svojho výlučného vlastníctva na každého po 1/5-ine, spolu v 3/5-inách spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach, je absolútne neplatná.

Krajský súd v Banskej Bystrici vyzval odporcov 1/ až 6/ na vyjadrenie sa k späťvzatiu návrhu voči odporcom 2/ až 6/ a k čiastočnému späťvzatiu návrhu voči odporcovi 1/. Odporcovia 1/ až 4/ so späťvzatím návrhu nesúhlasili (viď podanie zo dňa 07. 02. 2016 č. I. 143 spisu. Odporcovia 5/ a 6/, ktorí v priebehu odvolacieho konania nadobudli plnoletosť, sa k čiastočnému späťvzatiu návrhu nevyjadrili. Právny zástupca odporcov v 1/ až 4/ rade síce vyjadrenie, že nesúhlasí so späťvzatím návrhu navrhovateľom uviedol, že toto vyjadrenie podáva v mene odporcov v 1/ až 6/ rade, na výzvu odvolacieho súdu ale plnomocenstvo na zastupovanie odporcov v 5/ a 6/ rade nepredložil, a preto, pokiaľ sa vyjadrenie týkalo aj odporcov v 5/ a 6/ rade, na toto vyjadrenie odvolací súd neprihliadol.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1 O. s. p., o späťvzatiu návrhu na začatie konania voči odporcom v 2/ a 6/ rade a čiastočnom späťvzatiu návrhu na začatie konania voči odporcovi v 1/ rade rozhodol podľa ust. § 208 O. s. p. a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh voči odporcom 1/ až 4/ zamietol a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. v spojení aj s ust. § 219 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V súdnej veci navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania v odvolacom konaní voči odporcom v 2/ a 6/ rade a čiastočne voči odporcovi v 1/ rade, keďže v petite v návrhu na začatie konania sa domáhal uloženia povinnosti, okrem iného, odporcovi v 1/ rade strpieť výkon exekúcie na predmetné nehnuteľnosti v celosti a v zmenenom návrhu len v 3/5-inách. Keďže odporcovia v 1/ až 4/ rade so späťvzatím návrhu nesúhlasili, krajský súd späťvzatie návrhu voči odporcom 2/ až 4/ a čiastočné späťvzatie voči odporcovi 1/ nepripustil, pripustil späťvzatie návrhu voči odporcom 5/ a 6/ a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zamietol návrh voči odporcom 5/ a 6/ podľa ust. § 208 O. s. p. zrušil a konanie v tomto rozsahu zastavil.

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh voči odporcom 1/ až 4/ zamietol a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej potvrdil z nasledovných dôvodov :

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p., na ktoré v ďalšom poukazuje. Vo vzťahu k odporcom v 5/ a 6/ rade je konanie zastavené, preto odvolací súd sa v ďalšom vyjadruje o nároku navrhovateľa vo vzťahu voči odporcom 1/ až 4/.

Pokiaľ okresný súd zamietol návrh na začatie konania proti odporcom 2/ až 4/ z dôvodu, že títo nie sú účastníkmi exekučných konaní vedených pod sp. zn. 10Er/839/2010 a 9Er/89/2012, a teda, nie je možné im ukladať povinnosť strpieť výkon exekúcie v týchto veciach, v tomto rozsahu sa odvolací súd s rozsudkom okresného súdu v celom rozsahu stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v zmysle ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku iné osoby než oprávnený a povinný sú účastníkmi exekučného konania len v tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Odvolací súd navyše poukazuje aj na ust. § 37 ods. 3, prvej vety Exekučného poriadku, v zmysle ktorého ustanovenia proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť.

Navrhovateľ sa domáhal uloženia povinnosti odporcom 1/ až 6/ strpieť výkon exekúcie na ním označené nehnuteľnosti v celosti, a to z toho dôvodu, že darovaciu zmluvu uzavretú medzi odporcami 1/ ako

darcom a odporcami 2/ až 6/ ako obdarovanými považoval za neplatnú. Okrem toho, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na takomto určení podľa ust. § 80 písm. c) O. s. p., z dôvodov uvedených už aj v rozsudku okresného súdu č. k. 17C/51/2011-135 z 13. 03. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/172/2012-171 z 13. 09. 2012, by takýto výrok rozsudku okresného súdu ani nebol vykonateľný.

Prejudiciálne alebo inak predbežné otázky, sú také otázky, ktorých predchádzajúce vyriešenie procesným súdom je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vec samotnú. Bez toho, aby si súd urobil názor na to, ako by mala byť predbežná otázka vyriešená, nie je možné konečné rozhodnutie vo veci. Nejde o ich rozhodnutie vo výroku rozhodnutia, ale len o ich vyriešenie v dôvodoch rozhodnutia, takže predbežne vyriešená otázka (v súdnej veci, či je darovacia zmluva uzavretá medzi odporcom 1/ a odporcami 2/ až 6/), nikdy nemôže nadobudnúť právomoc. Jej záväzné riešenie je vecou iného procesu pred iným procesným súdom. Aj keby sa, teda, uložila povinnosť odporcovi v 1/ rade strpieť výkon rozhodnutia, nevyplyvala by z toho povinnosť súdneho exekútora realizovať exekúciu predajom predmetných nehnuteľností a vôbec považovať ich za predmet exekúcie. Ako ďalší dôvod odvolací súd uvádza, že povinnosť strpieť výkon exekúcie vyplýva z ust. § 251 ods. 1 O. s. p., výkon exekúcie je výkonom verejnej moci. Ide o nútený výkon rozhodnutia príslušného orgánu, ktoré je právoplatné a vykonateľné, súdnym exekútorom ako orgánom verejnej moci (§ 2 ods. 1 a § 5 ods. 2 Exekučného poriadku). Práva a povinnosti povinného v exekučnom konaní sú zakotvené v ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku. Na týchto právnych záveroch odvolacieho súdu nemení nič ani rozhodnutie Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/148/2014 (odvolací súd o odvolaní rozhoduje v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/525/2015, ale o veci ešte rozhodnuté nie je). Pokiaľ by krajský súd rozsudok okresného súdu o tom, že darovacia zmluva o prevode 3/5-in predmetných nehnuteľností darovacou zmluvou je neplatná potvrdil, súdnemu exekútorovi na základe takéhoto rozhodnutia by vzniklo oprávnenie viesť výkon rozhodnutia aj na 3/5-iny predmetných nehnuteľností, nakoľko v dôsledku čiastočnej neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy by sa povinný stal ich podielovým spoluvlastníkom v 3/5-inách. Nie je preto dôvod ukladať odporcovi v 1/ rade navyše povinnosť strpieť výkon takejto exekúcie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh voči odporcovi 1/ (ale aj 2/ až 4/) zamietol a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania ako výroku závislého od rozhodnutia vo veci samej (§ 206 ods. 2 O. s. p.) ako vecne správny potvrdil.

Odporcovia 1/ až 4/ boli v odvolacom konaní plne úspešní, preto majú právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 142 ods. 1 O. s. p., v odvolacom konaní v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. Trovy odvolacieho konania odporcov v 1/ až 4/ rade pozostávajú z trov ich právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 156,52 € za jeden úkon právnej služby, a to podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu vo veci samej za štyroch klientov podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. vo výške 123,74 € a z režijného paušálu v sume 8,04 € (§ 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky) a DPH z uvedených súm vo výške 20% (§ 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky), spolu vo výške 156,52 €. Túto sumu je navrhovateľ povinný nahradiť odporcom titulom náhrady trov odvolacieho konania.

O povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy odvolacieho konania k rukám ich právneho zástupcu rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Náhradu trov odvolacieho konania odporcom 5/ a 6/ odvolací súd nepriznal vzhľadom k tomu, že ich náhradu si títo účastníci konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a zo spisu im žiadne nevyplyvajú (§ 151 ods. 2 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.